# VERBETERINGEN OP ARISTOPHANES.

(Ed. Dindorf, Poetae Scenici Graeci, 1830).

De meeste der hieronder opgegevene verbeteringen zijn althans in eenen beperkten kring reeds bekend; diegenen, die zonder naam worden opgegeven, zijn van auteurs die om verschillende redenen wenschen onbekend te blijven. Dit geschiedt, om eene zoo veel mogelijk volledige verzameling te geven van 't geen over Aristophanes meestal verspreid bekend raakt; om geenerlei plagiaat te begaan onthouden wij ons streng van het motiveren der hier voorgestelde lezingen. Wij hebben evenwel ditmaal ons werk er van gemaakt, met de lezingen van hss. en uitgaven naauwkeurig bekend te zijn, en geven dan ook hier bij iedere plaats *alle* ons bekende lezingen van onderstaande uitgaven; eveneens hebben wij zorg gedragen geene gissingen op te nemen die reeds door de opgegeven uitgaven bekend zijn; een en ander niet zoozeer, omdat wij zelven dit zoo noodzakelijk achten, als om te voldoen aan de welligt overdreven eischen van enkelen [1].

---

[1]) Vergeleken zijn de volgende uitgaven: Poetae Scenici Graeci, Ed. G. Dindorf, Ed. secunda; Oxford, Parker, 1851, 4°. — Aristophanis Comoediae, ed. P. Invernitz, Voll. XIII, 8°. Leipz., Weidmann, 1794—1834. — A. C. rec. I. Bekker, Voll. V, 8°; London en Cambridge, 1829. — A. C. ex nova rec. G. Dindorf, 8°. mai.; Parijs, Didot, 1838. — Voorts Metra Aesch., Soph., Eur. et A., descripta a G. Dindorf; Oxf. 1842, 8°. — Obss. Criticae in Auctores Vett. Gr., scr. N. I. B. Kappeyne v. d. Coppello; Nymegen, Vieweg, 1850, 8°. — Ann. Criticae cet. scripsere G. A. et R. B. fratres Hirschig; Utrecht, Kemink, 1849, 8°; en de edities die bij elk stuk worden opgegeven. De verkortingen voor de uitgaven blijken van zelf. R. is het hs. te Ravenna (een perkamenths. uit de bibliotheek te Classis bij Ravenna, uit de *tiende*

## 'ΑΧΑΡΝΗΣ [2].

Vs. 70 vlg. Πρέσβυς. ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι, ἀπολλύμενοι.
Δικαιόπ. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ κτέ.
γ' ἄρ' ἐ. Elmsl. Inv. — L. τἄρ' ἐ. M.

101. Πρέσβ. ξυνήκαθ' ὃ λέγει;
Δικ. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
L. ξυνεῖθ' ὅ τι λέγει;

392. Χορ. ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.
ἀγὼν Rb., οὐ προσδέξεται Suidas op Σίσυφος. — L. οὐχὶ δέξεται. C.

396. Κηφισ. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.
L. ὢν ἐστ' ἔνδον. C.

406. Δικ. Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.
Χολλείδης Elmsl. volgens opschriften. — L. καλῶ σ' ὁ. C.

414 vlg. Δικ. ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη, δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
L. τί του. C.

508. Δικ. [τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω].
G. (Prof. J. Geel). — κριθῶν Cod. Oxon. v. Suid. op μέτοικοι.

943 vlg. Δικ. ἰσχυρόν ἐστιν, ὠγάθ', ὥστ' οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
945. περ κτέ.
L. κατεαγοίη. C.

---

eeuw, vgl. INVERNITZ I. bl. VII—XII, en het facsimile van vs. 1001—1018 uit den Vrede en 1—5 uit den Plutos tegenover bl. 598; of volgens BEKKER I. bl. V—VII uit de *elfde* eeuw, in fol.), V. dat te Venetie (Marc. 474, een perkamenths. van de *elfde* eeuw, BEKKER t. a. p.), de letters b. i. achter deze verkortingen wijzen op de collaties van BEKKER en INVERNITZ als getuigen voor die lezing, p. achter V. op een afschrift van Prof. COBETS collatie van den Venetus. Nergens is eenige lezing door ons uit het stilzwijgen van eenige collatie opgemaakt. BEKKER klaagt over de collatie van INVERNITZ, en Prof. COBET over die van BEKKER.

[2]) A. C. Acharnenses, ed. P. ELMSLEY. Leipz., Nauck, 1830. 8°. — A. Ach. ex rec. G. DINDORF, Leipz., Weidm., 1828, 8°. — Rc. is de Ravennas volgens ELMSLEY, Rd. volgens DINDORF in de zoo even genoemde uitgaaf.

## ἹΠΠΗΣ[3].

15. Νικ. (Οἰκέτης β′). ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
L. κἀγὼ σοί. C.

83 vlg. Νικ. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
L. αἱρετώτατος. v. H. — Cod. Oxon. van Suidas op νῷϊν:
τατος
αἱρετώτερος. Dind.

159. Δημοσθ. (Οἰκ. α′). ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
ἀθηναίων Rb. Vp., en Suidas op ταγός. — L. Ἀθηνέων, vgl. Wolken vs. 401. K.

163. Δημ. τὰς στίχας ὁρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν;
Ἀλλ. ὁρῶ.
»Alterum τὰς om. R." Inv., ὁρᾶισ τὰσ τῶνδε Vp. — L. λεῶν. C.

342. Κλέων. (Παφλ.) τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;
evenzoo, maar ἐναντία Ri. en »libri omnes" Inv., ἐναντία Rb. Vb. — L. καὶ τῷ. K.

400 vlg. Κλ. εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
θεί in plaats van Κλέων Rb., ἐν κρ. κώιδιον Vp. — L. ὑπᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίᾳ, en κῴδιον.

409 vlg. Κλ. οὔ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ
ἢ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.
οὔ τοι Inv., waarbij C. uit V. niets aanteekent. — L. συγγενοίμην. M.

421. Χορ. ὦ δεξιώτατον κρέας, σοφῶς γε προὐνοήσω.
L. προὐνοήθης. M.

477. Κλ. . . . καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει.
ἐπὶ Vb. — L. τὰς ἐν πόλει. C.

---

[3]) A. Eqq., e rec. G. DINDORF, Leipz., Weidm. 1821. — Rd. is de Ravennas volgens deze uitgaaf. — Ook GODOFREDI HERMANNI adnotata ad ARISTOPHANIS Equites, in ZIMMERMANNS Zeitschr. f. d. Alterthumswissenschaft, 4r. Jahrg., 1837, bl. 505 vlgg.

482 vlg. Χορ. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα γνώμην ἔχεις;
νυνὶ διδάξεις.

ψυχὴν ἔχεις Vb., γνώμην ἔχεις Rd., voorts νυνὶ διδάξεις »omnes, etiam R.," νυνὶ δὲ δείξεις als variant op den kant van Bruncks hs. C., Paris. 2717. — L. νυνί γε δείξεις. C.

505 vlg. Χορ. ὦ παντοίας ἤδη μούσης
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

L. ἑορτάς. v. D. — De gissing op deze plaats (503—506) van Dr. R. B. Hirschig (Vespae p. 144) is onzeker, ook is zij reeds van G. Hermann, met eene onbeduidende wijziging.

513 vlgg. Χορ. καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
515. οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν κτἑ.

ἐκέλευσε φράζειν Vb., ἀνὴρ Rb. Vb.; πῶς Bentley. — L. οὔτε. G.

546. Χορ. αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις.

aangehaald bij Suidas op ῥόθιον. — L. ἄρασθ' ἀ. v. H.

614. Χορ. ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

L. ἠγώνισαι. C.

655. Ἀλλ. ... ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις κτἑ.

ἠγγελμέναις Rbd. — L. ταῖς ἠγγελμέναις. C.

739 vlg. Ἀλλ. σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως.

λυχνοπώλῃσι, βυρσοπώλῃσιν Vb., λυχνοπώλησι, βυρσοπώλησι δίδωισ Vp., νευρορράφαις Rb., βυρσοπώλαισιν Rd. — L. βυρσοπώλαις ἐπιδίδως. C.

760. Χορ. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἕξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.

L. ἐπί. C.

823. Ἀλλ. μιαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακὼς κτἑ.

L. μ. ὤν, Δ. G.

852 vlg. Ἀλλ. ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι.

853 aangehaald bij Suidas op συγκεκυφός. — L. περιογκοῦσι, al komt dit woord eerst zeer laat voor. G.

899. Δῆμ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.

καὶ enz. als Dindorf Rdi., κοπρεῖος Rb., τοῦτό γ' εἶπ' Vbp., ἀνὴρ κόπριος Vp. — L. τότ' ε. G.

912 vlgg. Κλ. ἐγώ σε ποιήσω τριηρ-
αρχεῖν [ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ] παλαιὰν ναῦν ἔχοντ' κτέ. C.

934 vlgg. 'Αλλ. σπεύδειν ὅπως .... φθαίης ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθεῖν κτέ.

ἐλθὼν Vb., maar ἐλθεῖν Inv., zonder dat Prof. Cobet, die dezen tekst gebruikt heeft, eenige afwijking in V. heeft opgeteekend. — L. ἐλθών. Z.

973 vlgg. Χορ. ἥδιςον φάος ἡμέρας
ἔςαι τοῖσι παροῦσι πᾶ-
975. σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις,
ἢν Κλέων ἀπόληται.

τοῖς (974) Rb., τοῖσιν παροῦσι καὶ τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν Inv., τοῖσιν παροῦσι καὶ Vp. — L. καὶ τοῖσιν εἰσαφικνουμένοις. C.

1032. 'Αλλ. ἐξέδεταί σου τοὔψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς.
ἐξέλεταί Rbd. σου τοὔψον Rd. — L. σοι en ποι. C. En τοὔψον.

1045 vlg. 'Αλλ. ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκὼν
ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐςι καὶ ξύλον κτέ.

τεῖχός ἐςι Vb., ξύλων »R. et corr. V." Bekk., καὶ ξύλον corr. ξύλων Vp. — L. ἓν δ' οὐκ, en μόνον, ὅ τι τὸ σ. M.

1080. 'Αλλ. ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι
L. τοῦδ' ἐπ. C.

1158. 'Αλλ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον;
Δῆμ. εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.

εἰ δὲ Rd., εἴ γε μή, φράσῃις γε Vb., εἴσομαι Porson. — L. εἴσομ', ἢν φράσῃς γε σύ. G.

1181. Κλ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν κτέ.
L. ἐκέλευσε uit Vb. — C.

1189. 'Αλλ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.
ἐνετριτώνισε Inv., zonder dat C. eenige afwijking in V. opteekent. — L. Τριτογένει' ἄρ' α. C.

1217. Ἀλλ. βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος. L. βάδιζέ νυν. C.

1285. Χορ. ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυςον δρόσον. λίχων Rb. — L. κασωρείοισι. C. Hesych. κασωρεῖς: - πόρναι: - κασωρεῖον: - πορνεῖον.

1347. Ἀγορ. τὰ δ' ὦτά γ' ἂν σου, νὴ Δί' ἐξεπετάννυτο. γ' ἂν Rb., τὰ δ' ὦτά γ' ἂν σου Rd., »rell. τὰ δ' ὦτα γάρ »σου" Dind. ἐξεπετάνυτο Vp. — L. ὦτά σου νὴ τὸν Δί' ἐ. C.

## ΝΕΦΕΛΑΙ[4].

82. Φειδ. ἰδού. τί ἐςιν;
Στρ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
εἰπέ μοι aan Φειδ. toegekend Rb., εἴπ' ἐμοὶ Inv., waarbij C. uit V. niets opteekent. — L. φιλεῖς τί με; C.

87. Στρ. . . . . ὦ παῖ πιθοῦ.
Φειδ. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
πιθοῦ μοι. τί Rb., ὦ παῖ πιθοῦ μοι — τ' οὖν Ri. πείθομαι Rbk. Vb., πιθοῦμαι Mmn. — L. πιθοῦ μοι. Φ. καὶ τί πίθωμαι δ. σ., vgl. vs. 111. C.

121. Στρ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει.
γρ. ἔδει
δήμητραν Vbp. M., τῶν γἐμῶν ἔτδει Vp., γ' wegg. in M. — L. οὔτἄρα. C.

---

[4]) Borg. is een papierhs. uit de 14e eeuw bij INVERNITZ, waarin 3 stukken voorkomen, de Plutos, de Wolken (*Aves* bij Inv. I. bl. XIII is klaarblijkelijk druk- of schrijffout voor *Nubes*), en de Kikkers, Inv. I. bl. XIII vlg.; M. m. n. zijn drie Modenesische hss. bij BEKKER. Diens kleine uitgaaf der Wolken, London, Priestley 1826, 8°. stemt op alle hier betrokkene plaatsen woordelijk met de groote overeen. De hss. uit Modena noemt hij in de kleine uitgaaf »chartacei, forma quadrata vel minori, recentes." Dit herhaalt hij drie jaren later in de groote (bl. VI), en voegt er bij, dat zij Plutos, Wolken, Kikkers bevatten, en buitendien: »Mutinenses autem Parisiis vo»cabantur, quotquot ex Italia superiore allati erant." — Vgl. ook TH. KOCK, de emend. Nubium A., in den tegenwoordigen jaargang van het Rh. Museum f. Philol., bl. 341—364; van dit geschrift heeft de goedheid van Dr. BERNAYS ons de proefbladen verschaft. Rk. is de Ravennas volgens dit stuk, waarin behalve BEKKERS collatie ook die van G. HERMANN gevolgd is, die wij missen.

124 vlg. Φειδ. ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
ἄνιππον· ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

εἶσι μοι M., εἶμι m. — L. ἄνιππον ὄντ', ἀλλ' εἶμι. C.

148. Στρ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε;
Μαθ. δεξιώτατα.

τοῦτο Rbi. Borg. m. διεμέτρησεν Rbi. Borg. διεμέτρησε Mm. — L. τοῦτο δῆ μέτρησε; C.

202 vlg. Μαθ. γεωμετρία.
Στρ. τοῦτ' οὖν τί ἐςι χρήσιμον;
Μαθ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι.

L. ἀναμετρῆσαι C., zoo heeft reeds de afschrijver van hs. M. opgenomen, denkelijk uit eigen gissing.

209. [Μαθ. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον]. C.

217. Μαθ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'.
Στρ. οἰμώξεσθ' ἄρα.

De woorden νὴ Δί' worden door Strepsiades uitgesproken.

386. Σωκρ. ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐταράχθης κτἑ.

ἤδη ποτὲ m. — L. ἐμπλήμενος. C.

408 vlg. Στρ. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν.
ὀπτῶν γαςέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας.

ἔγωγ' ἀτεχνῶς Vb., ποτὲ τουτὶ m., ταυτί Bekker, ὀπτῶν Rbk. ἔσχον Rb. Vbp. M., συγγενέσι Vp. — L. νὴ τὸν Δί' ἔγωγ' ἀ. en ὀπτᾶν. C. Het tweede ook Kock.

412 vlgg. Χορ. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας, ὤνθρωπε, παρ' ἡμῶν,
ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει,
εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιςὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεςιν
415. ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις, μήθ' ἑςὼς μήτε βαδίζων,
μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριςᾶν ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἀπέχει, καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.

De hss. van Aristophanes zelven geven 't volgende: *σοφίας ἐπιθυμήσας* n., *ὤνθρωπε* Vb., *ὤνθρωπε* Rb., *ἄνθρωπε* Mmn., en ook Ri., met het overige vers als bij Dindorf, *ἡμῖν* Vb., *ἀθηναίοισι* — *γενήσηι* Vp., *ἔνεςι* Rb., *κάμνηις* Rb., *κάμνησ* Vp., *μήτ' οὖν ῥιγῶν* m., *μήτε* Rbi. Borg., *ῥιγῶν* Ri. Borg., *ἄχθει λίαν μήτε γ' ἀριςᾶν ἐπιθυμεῖς* Borg., *ἄχθη* Vp.

Uit Diog. Laert. II. v. 27 moeten de volgende lezingen worden opgenomen: *ἄνθρωπε*, *διάξεις*, *εἶ γὰρ μνήμων καί*, *κοὔτε τι κάμνεις*, *οὔθ' ἑςὼς οὔτε βαδίζων*, *οὔτε ῥιγῶν*, *οὔτ' ἀρίςων*, *ἀπέχει*, *κἀδηφαγίας*, *καί*. C.

420. *Στρ. ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς ςερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης κτέ.*

L. *οὕνεκά γε*. C.

426. *Στρ. οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.*

L. *οὐδέ*. C.

439 vlgg. *Στρ. νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι βούλονται.*
*τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν*
*παρέχω κτέ.*

*χρήσθων ἀτεχνῶς* Rbk. Vbp. Mm. *χρήσθων τ' ἀτεχνῶς* n. *ὅτε* Rb., *ὅτι β.* Vp., *βούλοιντο* n., *αὐτοῖσι* Vp., *παρέχων* Rbk. — L. *νῦν οὖν ἀτεχνῶς ὅ τι β.*, en *τοὐμόν*. C.

551 vlgg. *Χορ. οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,*
*τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.*
*Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιςον παρείλκυσεν.*

*τοῦτον τὸν δ.* mn., *κολετρῶσιν* Vb., *κολατρῶσ'* m., *μακαρικᾶν* Rb., *πρότερον* Rbi., *μακαρικὰν* Vp., *πρώτιςον* Borg. — L. *οὐ τὸν δ.* — *μητέρα*; G., en *πρώτιςος*. C.

577 vlgg. *Χορ. πλεῖςα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν*
*δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε.*

*ὠφελοῦσαι* Rb., *θεῶν ἁπάντων* wegg. m. — L. *δαιμόνων θ' ἡμῖν*. C.

633. *Σωκρ. ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.*

*ἀσκάτην* mn. Het vs. wordt aangehaald Et. M. op *ἀσκάντης*. — L. *ἔξιθι*. C.

658 vlg. *Σωκρ. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,*
*τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐςὶν ὀρθῶς ἄρρενα.*

*δεῖ σε* staat vóór *μανθάνειν* in Vb., *τούτου* Vb. Mn. *πρότερα*

τούτου δεῖ σε μανθάνειν Vp. — L. τούτου, en ὄντως. K.

662. Σωκρ. ὁρᾷς ὃ πάσχεις· τήν τε θήλειαν καλεῖς κτέ.
ἃ Mmn., ὃ πάσχεις Ri. — L. ὁ. ὅ τι πάσχεις. C.

666. Σωκρ. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
Aangh. bij Ath. IX. 374. — L. τὸν ἕτερον δ' ἀ. C.

669. Στρ. διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
L. σοι. C.

740. Σωκρ. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν Φροντίδα κτέ.
L. ἴθ' ἐγκαλύπτου. C.

783. Σωκρ. ὑθλεῖς· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.
ἄπερ Rbk., σ' wegg. Vb., ἄπερ οὐκ ἂν δ. ἔ. omisso σ' Vp. — L. διδάξαιμ' ἄν. C.

823. Στρ. καί σοι Φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
Φράσω τι πρ. Rb. Vb., σὺ wegg. m., Φράσω τι πρᾶγμ' ἔσῃ Vp. — L. Φράσω τι πρᾶγμ' ὃ μαθών. C.

847. Στρ. Φέρ' ἴδω· σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι.
τουτονὶ Rb. τοῦτον Mn. τίνα voor τί Rb. Vb. Mmn., τουτονὶ τίνα ν. Vp. — L. τίν' ὀνομάζεις. M.

887. Στρ. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι· τοῦτο γοῦν μέμνησ', ὅπως κτέ.
ἀπέσσομαι Rb., δ' οὖν m., νῦν Rb., τοῦτο γοῦν Vp., τοῦτο νῦν Ri., γοῦν Vb. Mmn. — L. ἄπειμι. C.

954. Χορ. [ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων Φανήσεται].
γ' αὐτῶν n. ἀμείνων Vp. γενήσεται Vbp. — Het vs. is ondergeschoven en 't oorspronkelijk verloren. C.

977. Δικ. ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε κτέ.
ὑπένερθε Rb. Vp., ὡς n. — L. ἠλείφετο. C.

989. Δικ. (ὅταν) τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείης.
ἀμέλει Rbi., τῆς Τριτογενείης Ri. τριττογενείας n., τριτογενείης Vb., προέχοντας m. — Het tweede τῆς (het eerste, C.) moet in τις worden veranderd. G.

1063. Δικ. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
πολλούς Vb., ἔλαβεν Rb. Vp., ook heeft C. niets aangeteekend op Inv., die πολλοῖς heeft. — L. διὰ τοῦτ' ἀνέλαβε. K.

1115. Χορ. τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
ὑμῖν Mmn. — L. τοῦ δικαίου. C.

1142. Στρ. νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει, εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
δικασάσθων m., ὀλίγου n. — L. μεμάθηκέ γ' εὖ. C.

1179 vlg. Φειδ. ἕνη γάρ ἐςι καὶ νέα τις ἡμέρα;
Στρ. εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
τῆς ἡμέρας (zoo ook Rk.) pr. Rb. (waarsch. 1e. h.), φασί Rb., μου Rbi. — Ook ἡμέρα behoort aan Strepsiades. G.

1384 vlg. Στρ. κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε ἐξέφερον ἂν κτέ.
οὐκ ἂν Rb. Vb., het tweede ἂν wegg. Rb. — L. φράσας. C.

1410 vlg. Φειδ. εἰπὲ δή μοι, οὐ κἀμέ σοι δίκαιόν ἐςιν εὐνοεῖν ὁμοίως κτέ.
οὐκ ἂν μέ Vbp., σοι Vp. — L. ἐς' ἀντευνοεῖν. C.

1415. Φειδ. κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
Zoo Rbi. Vb. Borg., ὁτιὴ τί δή achter δοκεῖς M., waaruit sommige uitgevers τιὴ δή hebben opgenomen met Ant. Fracinus, die het ontleende aan Bruncks hs. C. (Paris. 2717, op charta bombycina volgens Invernitz op deze plaats, op papier volgens Elmsley in de voorrede der Acharners); ἴσως γάρ G., bij Kappeyne bl. 13. — L. σὺ χρῆναι achter δοκεῖς. M. Vgl. ook Kock bl. 349.

1425. Φειδ. ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι κτέ.
L. ἐλάβομεν.

1465 vlg. Στρ. τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθ', οἵ σὲ κἄμ' ἐξηπάτων.
τὰ μικρὸν n., καὶ τὸν m., γ' wegg. n., ἐλθίον Rk., ἐλθὼν Rb. Vb. M. μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθὼν οἵ σε καμέγἐξηπάτουν Vp. κἀμέγ' Vb. ἐξηπάτουν Rb. Vb. — L. μετελθὼν ὤν σε. C., μετελθών heeft reeds G. Hermann.

## ΣΦΗΚΕΣ[5].

6 vlg. Σωσ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
κατὰ ταῖν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.
αὖ Rb. — L. ὕπαρ (ὕπνιόν C.) G. En τοῖν met H. (Dr. R. B. Hirschig).

38. Ξανθ. ὄζει κάκιςον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
L. τοὐνυπνίου. C.

52 vlg. Σωσ. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολὼ μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνείρατα;
δύο ὀβολὼ Vp. — L. οὕτω σ' ὑ. G.

55. Ξανθ. ὀλίγ' ἄττ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί.
ἄττα Rb. Vb., ὀλίγ' ἄττ' ὑπειπὼν πρῶτον Ri. in de noten. — L. πρότερον. C.

62. Ξανθ. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν κτἑ.
ἔλαμψεν Rb. en Inv., zonder dat C. iets aanteekent. — L. Κλέων ἀνέλαμψε.

67 vlg. Ξανθ. ἔςιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὑπὶ τοῦ τέγους.
ὁὐπὶ Inv., waarbij C. niets aanteekent. — L. ἄνω. C.

72. Ξανθ. ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι.
γνοίῃ, ξυμβάλῃ Ri., ξυμβάλῃι Rb., συμβάλῃι Rh. — L. οὐδὲ ξυμβάλοι. C.

92. Ξανθ. ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
καταμηνύσηι Rb. — L. ἔτι. A. H. (Dr. A. Hecker).

201 vlg. Βδελ. καὶ τῇ δόκῳ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'.
Σωσ. οἴμοι δείλαιος.
γ' wegg. Rb. Vb., προσκύλιε: Rh. Vp., οἴμοι Vp., ὤιμοι Rh. — L. ἀνύσας τι προσκύλισον. Σ. οἴμοι. C.

---

[5]) A. Vespae, cum scholiis et lectt. Codd. Rb. et V. secundum BEKKERUM et COBETUM, acc. annott. criticae ad singulas comoedias. Scr. R. B. HIRSCHIG, Leyden, P. v. d. Heuvell, 1847, 8°. — Vb. beteekent Dr. HIRSCHIGS opgaven voor de collatie van Prof. COBET; bij die van BEKKER teekenen wij alleen Dr. H's. afwijkingen van BEKKERS eigene ons bekende opgaven aan, en dus ook met Rh.

220. Βδελ. *ἀρχαιομελησιδωνοφρυνιχήρατα.*
*ἀρχαῖα μελ.* Rbh., *ἀρχαῖ* .... Ri. — L. *ἀρχαῖα μελισιδωνοφρυνιχήρατα.* C.

242 vlgg. Χορ. *χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ ἥκειν, ἔχοντες ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρῶν ἐπ' αὐτὸν, ὡς κολωμένους ὧν ἠδίκησεν κτέ.*
*κολω*
*καλουμένους* Rb., *χολούμενος* Vbp., *κολω* van de 2e. hand, Vp. — L. *ἠδίκηκεν.* C.

254 vlg. Παῖς. *εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,*
255. *ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί.*
*κονδύλοισι* Rb. Vb. *κονδυλοισινουθετ.* spr. scr. »*ιν* sed del. m. »s." Vp., *απειμεν* Vb., *ἄπειμεν* Vp. — L. *αὖθις* in vs. 255. C. En *αὖ τοῖς* in vs. 254. K.

266 vlg. Χορ. *τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαςὴς πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος.*
*συνδικατὴς* Rb., *ἄρα ὀὺκ* Vp. — L. *ὥς' οὐ.* C.

290 vlgg. Χορ. *ὕπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε.*
Παῖς. *ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ πάτερ, ἥν σού τι δεηθῶ;*
*ἢ σοῦ τι* Inv., C. teekent er niets bij aan; *ἐθελήσεις παρέχειν*, met verwijzing op vs. 722. H. — In *οὖν ὦ* schuilt *ὠνεῖ*, vgl. *ὠνῆται* Lys. 560; maar dan blijft op deze moeijelijke en erg bedorvene plaats nog de zamenhang te herstellen over, misschien zoo:
*ἐθέλων γ' εἴ τί μοι ὠνεῖ κτέ.* K.

310 vlgg. Χορ. *μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ' ὁπόθεν γε δεῖπνον ἔςαι.*
Παῖς. *τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες, ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.*
*νῷϊν* Inv., C. teekent niets op, *ὁπόθεγε δ.* Vp., *παρέχης* Vp. — L. *τό*, en vs. 312 wordt door iemand uit het koor geantwoord. C.

316. Παῖς. *ἒ ἔ.*
*παρὰ νῷν ςενάζειν.*
Het tweede gedeelte behelst een antwoord op het *ἒ ἔ*, en moet dus door het koor worden gesproken in geval *ἒ ἔ* te regt aan den jongen is toegekend, en omgekeerd, indien

men dien zucht door het koor wil laten slaken. K.

317 vlgg. Φιλ. φίλοι, τήκομαι μὲν
πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων.

L. ἐπακούων. C.

383. Χορ. ἀμυνοῦμέν σοι, τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες κτέ.

L. ἅπαντ' ἐκκαλέσαντες. C.

389 vlg. Φιλ. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἶσπερ ἐγὼ κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν Φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·

ς
κεχάρ Vp., κεχάρης Vh., κεχάρηται Rb., δακρύοισι Rb. Vp., αἰεὶ Vb. — L. ὥσπερ. C.

394. Φιλ. κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.

ἀποπαρδῶ Vp., »ἀποπαρδω R. sine acc., quem an habeat aut »qualem habeat V. nescio." Bekk. — L. πρός. A. H. En οὐρήσομαι οὐδ' ἀ. C.

418. Χορ. ὦ πόλις, καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.

θεὸς ἐχθρία Rb., θεοσεχθρία Vb., θεὸσ ἐχθρία Vp. — Deze verzen spreekt Bdelykleon. C. — En l. θεοισεχθρία met Brunck.

441 vlgg. Χορ. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν κτέ.

χ
ἦμι Rb. — L. δῆλα δ' εἰ καί. C.

452. Φιλ. ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.

L. ἄφες. C.

525. Φιλ. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

L. μεστόν, vgl. den schol. Ven. — A. H.

568. Φιλ. κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει.

ἀναπειθώμεθα Rb., »ἀναπειθώμεσθα τὰ π. omnes" Inv. — L. αὖ τις. G.

578. Φιλ. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεςι θεᾶσθαι.
L. τἀδοῖα. C.

594. Φιλ. κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ δικαςήρι' ἀφεῖναι πρώτιςα μίαν δικάσαντας·
L. πρῶτον μίαν ἐκδικάσαντας.

619 vlg. Φιλ. ἄρ' (αρ' is drukf.) οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω [καὶ] τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω.
τῆς wegg. Rh. Vb., καί wegg. Rb. Vb., καὶ τοῦ διὸς οὐδὲν Vp. ἐλάσσω Vph. — Het vs. moet met weglating van καί als één anap. tetr. catal. worden gelezen. v. D. Zoo heeft reeds Inv., maar deze laat τῆς weg.

691. Βδελ. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕςερος ἔλθῃ·
L. σ., κἂν πάντων ὕςατος ἔ. C.

698. Βδελ. σκέψαι τοίνυν, ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν κτέ.
L. τοισίδ' ἅ. C.

704. Βδελ.... κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' (ουτός is drukf.) ἐπισίζῃ, ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
ἐπισίξῃ Vb., ἐπισίξῃι Vp., ἄγριος Vb., ἀγρίως Inv., zonder dat C. iets aanteekent. — L. ἐπισίξῃ. C.

758 vlg. Φιλ. μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικαςαῖς κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
ἐγὼν ἐν Rbh., τοῖσι Rh., ἐγὼ 'ν ἐν τοῖσι Vp. — L. μή νυν. C.

770. Βδελ. πάντως γε κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάςοτε.
πάντως δὲ Rh. Vh. — L. τοῦτ' ἔ. C.

781. Βδελ. πολλῷ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογὶ κτέ.
τουτοΐ Vb., τουτογί Inv., C. teekent niets aan. — L. πολλῶτ' (voor πολλῷ ἔτι). C.

805 vlg. Βδελ. ἰδοὺ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.
γ' wegg. Vb. — L. ὅσαπέρ τ' ἔ. C.

816 vlg. Βδελ. ἵνα γ', ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινὸς, ᾄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.
L. ἵν' ἤν. C.

887 vlgg. Χορ. εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ οὗ

τὸν δῆμον ᾐσθόμεσθά σου
φιλοῦντος κτέ.

ὅτου Vb., ἐσμὲν ἐξοῦ Vp. ἐξ οὗ v. ἐξότου Inv., ἠδόμεσθα Vb., δ. ἠδόμεσθά σου φιλοῦντ | ὡσ οὐδε εἷσ ἀνὴρ | τ. γενναιοτέρων Vp. — L. ἐξ ὅτου en ᾐσθήμεσθα. C.

922 vlg. Ξανθ. μή νυν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν, ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίςατον

L. ἀφῆτ' ἔτ' αὐτόν. C. En ἄν met Hotibius bij Invernitz op deze plaats.

935. Φιλ. ὁ θεσμοθέτης, ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.

L. ὁ θεσμοθέτης ποῦσθ'; οὗτος, ἀμίδα μοι δότω. C.

945. Φιλ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.

L. ἔοικεν οὗτος. C.

960 vlg. Φιλ. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.

L. ἔγραφεν. C.

970. Βδελ. ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐςιν οἰκουρὸς μόνον.

λ
φι. ὁ Rb., οἰκουρὸς Vh. Rh., οἰκ. μόνοσ φύλαξ Vp., οἰκουρεῖν H. ter dezer pl., en zoo moet worden gelezen, maar 't is Dr. Hirschig ontgaan dat die verbetering reeds van Brunck was, vgl. Inv. t. d. pl. — L. οἷός τ' ἐςίν. K.

980 vlg. Βδελ. καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἐξηπάτηκεν.

πολλοὺσ Vp., ἤδη πάνυ Vph., (hunc vs.) »supplevit deinde »m. pr." Vp. — L. ἐξηπάτησεν. C.

1029. Χορ. οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ'
ἐπιθέσθαι κτέ.

πρῶτον ἦρξε Rb., πρῶτόν φησιν Vb., πρῶτον φησὶν Vph., ἦρξε, en φησὶ πιθέσθαι »ita liber noster" (Rav.). »Vulgo γ' ἦρχε »et φήσ' ἐπιθέσθαι." — Inv. ἀνθρώποις Rh., φησὶ πιθέσθαι Rb.,
ς
διδ. ἀνθρ. φ ἐπιθέσθαι i. e. φήσ' Vp., ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι Vh., ἀνθρωπίσκοις ἐπιθέσθαι H., en zoo Dind. ed. 1851. — Het vs. is onecht. C.

1032. Χορ. οὔ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες
ἔλαμπον.

Het vs. wordt herhaald vs. 755 van den Vrede. — Hier geven de hss. niets, en op de andere plaats *κύνησ* sed m. pr. *κύννησ* Vp. — L. *ᾧ δ.* v. H. En *δεινότεραι.* K. En *Κύννας.* C.

1043 vlg. *Χορ. τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,*
*πέρυσιν καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν διανοίαις.*

*τοιοῦτον δ'* Vb., *καταπρούδοντε* Rb., *σπαίροντ'* Vb., *σπείραντ'* Rh., *αὐτὸν* Rh. Vh., *τοιόνδ' εὑρόντες* Inv., terwijl C. niets aanteekent. — L. *αὐτήν.* v. H.

1101 vlg. *Χορ. πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε*
*τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.*

L. *ὄντας ἐμφερεῖς.* C.

1190. *Βδελ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα κτέ.*
L. *ὡς ἄρ' ἐμάχετ' αὐτίκα.* C.

1208 vlg. *Βδελ. παῦ'· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε*
*ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.*

L. *προμάνθανε.* C.

1230 vlg. *Φιλ.* *ἐγὼ δέ γε*
*ἐὰν ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἕτερον ᾄσομαι.*

*γ'* (tusschen *ἐάν* en *ἀ.*) wegg. Rb. Vb., *δία* Rb., *ἑτέραν* Rb. Vb. — L. *ἕτερ' ἀντᾴσομαι.* C.

1260. *Βδελ.* . . . *κᾆτ' ἐς γέλων*
*τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥς' ἀφείς σ' ἀποίχεται.*

L. *ἀπέρχεται.* C.

1303. *Ξανθ. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριςότατος μακρῷ.*
L. *ὑβρίςατος.* C.

1350. *Φιλ. πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὖτ' εἰργάσω.*
L. *ταῦτ' εἰ.* C. En *πολλούς* en *χἀτέρους* met H.

1390 vlg. *'Αρτ.* . . . *κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ*
*ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.*

*δέκα βαλὼν* Rb., *κἀπίθηκαν* Vb., *κἀπιθηκαν* Vph. — L. *τεττάρων.* C.

---